

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2737/05
09.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгице Марјановић, председника већа, Стојана Јокића, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Слободана Спасића, чланова већа, у спору по тужби тужиоца АА, против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, кога заступа Републички јавни правобранилац Београд, Одељење у ББ, ради повраћаја ствари, вредност спора 400.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж. бр. 845/05 од 16.6.2005. године, у седници већа одржаној дана 9.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца АА, изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж. бр. 845/05 од 16.6.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новој Вароши П. бр. 49/04 од 22.6.2005. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за повраћај путничког аутомобила марке "аа" тип "бб" са бројем шасије ____, броја мотора ____, производње 1987. године, са снагом мотора од 60 кв, радне запремине 1450 цм³, каросерије беж-металик, облик каросерије лимузина, регистрованог у Центру безбедности ВВ, регистарске ознаке ____, са бројем саобраћајне дозволе ____, издате __.1998. године. Ставом 2. изреке првостепене пресуде обавезан је тужилац да туженој исплати трошкове спора у износу од 2.812,50 динара.

Окружни суд у Ужицу је пресудом Гж. бр. 845/05 од 16.6.2005. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио поменуту првостепену пресуду.

Против другостепене пресуде тужилац изјављује благовремену и дозвољену ревизију коју означава као жалбу против другостепене пресуде.

Тужена не подноси одговор на ревизију тужиоца, а Републички јавни тужилац се о изјављеној ревизији није изјаснио.

Испитујући другостепену пресуду на начин прописан чл. 386. ЗПП само у оном делу у коме се ревизијом побија и у границама ревизијских разлога, а пазећи по службеној дужности на битне повреде из чл. 354. ст.2. тачка 11. ЗПП и на правилну примену материјалног права, ревизијски суд налази да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде из чл. 354. ст.2. тачка 11. ЗПП на које се пази по службеној дужности у ревизијском поступку. На друге повреде ЗПП ревидент у изјављеној ревизији не указује нити их помоће као ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Општинског органа за прекршаје у Новој Вароши Уп. бр. 3467/98 од 15.12.1998. године, тужилац је оглашен одговорним за учињени прекршај из чл. 6. ст.1. тачка 4. а у вези са ст.1. Уредбе о посебној накнади за регистрацију одређених возила. Прекршај је учињен тако што је тужилац дана 5.10.1998. године, затечен од стране саобраћајне полиције у ГГ да управља путничким возилом марке ____ и са подацима ближе означеним у ставу 1. изреке првостепене пресуде, противно Уредби о посебној надокнади регистрације одређених возила. Саобраћајна полиција је привремено одузела путнички аутомобил тужиоцу и против тужиоца као одговорног лица поднела прекршајну пријаву. Поступајући по прекршајној пријави Општински орган за прекршаје у ГГ је тужиоца за учињени прекршај казнио новчаном казном и изрекао му меру безбедности одузимања предметног путничког аутомобила са налогом да ОУП ГГ по правоснажности првостепеног прекршајног решења аутомобил прода а продајну цену уплати на жиро рачун тужене у корист ванредних прихода буџета Републике Србије. Веће за прекршаје у ББ је решењем Вп. __/99 од __.1999. године одбило као неосновану жалбу тужиоца као окривљеног у прекршајном поступку и потврдило првостепено прекршајно решење од 15.12.1998. године. Путнички аутомобил предат је Ауто-мото савезу Србије у ____ и на јавној дражби одржаној 6.11.1999. године продато фирми "ДД". Брат тужиоца ЂЂ од фирме "ДД" купује предметни путнички аутомобил дана 10.11.1999. године и предаје га на коришћење тужиоцу. Тужилац је био у поседу предметног аутомобила све до октобра 2004. године, када је са аутомобилом доживео саобраћајни удес и након тог удеса аутомобил је у хаварисаном и неисправном стању. У време када је тужилац путнички аутомобил регистровао код Центра безбедности у ВВ, тужилац је имао пријављено

На основу овако утврђеног чињеничног стања одлучено је о тужбеном захтеву. Тужбени захтев је одбијен.

Нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили правилном применом материјалног права, које ревидент у ревизијским разлозима неосновано оспорава. Тужилац тужбом тражи да му се у посед преда предметни путнички аутомобил. Аутомобил му је одузет на основу правноснажно изречене мере безбедности у прекршајном поступку. Отуда нижестепени судови правилно закључују да тужилац нема права на повраћај аутомобила јер му је исти одузет на основу правноснажног прекршајног решења. При том, нижестепени судови правилно закључују да за одлучивање о тужбеном захтеву није од значаја чињеница што је тужилац у време одузимања аутомобила имао пребивалиште у Републици Црној Гори. Околност да је тужилац у време одузимања аутомобила и учињеног прекршаја имао пребивалиште у Републици Црна Гора, цењена је у прекршајном поступку и не може посебно бити преиспитивана у судском поступку. Стога се не може прихватити ревизијски разлог у коме се истиче да се Уредба на основу које је тужиоцу одузет аутомобил у прекршајном поступку није могла применити на тужиоца јер је у то време имао пребивалиште у Републици Црна Гора. Обзиром да тужилац тужбом тражи предају аутомобила који је у његовом поседу, правилно нижестепени судови закључују да такав тужбени захтев не може уживати судску заштиту и да се не може обавезати тужена да тужиоцу преда аутомобил који је већ у његовом поседу.

Како не постоје ревизијски разлози тако ни они на које се пази по службеној дужности, ревизијски суд је применом чл. 393. ЗПП одбио као неосновану ревизију тужиоца и одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

Председник већа - судија

Драгица Марјановић, с.р.

За тачност отправка

СМ